

LLETRES

NARRATIVA CATALANA

Pau Joan Hernández

Sempre acaba arribant aquell moment que el lector de narrativa catalana actual, el bípode més pacient d'ençà Job, comença a estar avesat, o qui sap si resignat, a llegir sempre si fa no fa les mateixes històries explicades de diferents maneres, però amb unes variacions mínimes. Els novel·listes han dedicat tots els esforços a desencorajar-lo i avorir-lo, quan no directament a ofendre'l a còpia d'escriure de cara als teòrics i mai amb la idea de ser llegits. Més d'una vegada he parlat de la terrible manca d'ambició dels novel·listes catalans. El gran mal que pateix la narrativa catalana és l'actitud de determinats autors que, tot i tenir qualitats de sobres per escriure

La tàctica del mariscal Foch

AMORS MALEÏTS

Autor: Jordi Mata
Editorial: Bromera
Col.: Els nostres autors, 15
Pàgines: 179

novelles de debò, es conformen amb obretes de poca volada, entretingudes, simpàtiques i, sobretot, inofensives. La conseqüència immediata és, naturalment, la pèrdua de lectors.

Davant aquest panorama ge-

neral, resulta certament engrescador ensopegar de tant en tant amb novel·listes que volen aplicar a la narrativa del país la famosa frase del mariscal Foch. Davant l'exèrcit aparentment invencible de l'avoriment i la vulgaritat, la creativitat ha vist com s'enfonsa una de les seves ales, i com el seu centre està a punt de cedir: la situació no pot ser més propícia per atacar. Un atac frontal, violent, que faci que la novel·la es salvi com París es va salvar l'any divuit.

Amors maleïts és una novel·la

que es mou en unes coordenades no gaire freqüents a la nostra narrativa: allò que podríem anomenar *semireal* o *semifantàstic*, és a dir, tot allò que s'alça a la frontera entre la llum i l'ombra, entre allò que considerem real i allò que considerem irreal, tot saltant a banda i banda de la línia. Jordi Mata fa irrompre elements fantasmagòrics, diabòlics i parapsicològics dins una novel·la de tall urbà, com si estigués emplaçant hàbilment les càrregues per dinamitar la quotidianitat. En una història complexa i ben menada, els membres d'una família tracten de viatjar a través del temps per trobar la clau de l'enigma que els condenna a una terrible maledicció perpetuada a través dels segles. La protagonista, psicòloga, mi-

rarà de desvetllar amb l'ajut de diferents drogues la seva memòria ancestral, fer-la pujar al pla conscient i llençar-se temps enrere amb la sola guia d'un dictari inquisicional incomplet. El caní és ple de perills: la maledicció, la bogeria, el Diable potser, reminiscències del procés a les bruixes de Zugarramardi arrossegades fins als nostres dies. Un combat a través del temps en el camp de batalla de la ment que arrossegirà fins als temps presents fantasmes i aparicions de temps passats. Fantasmes que interactuen amb la vida d'una parella jove que veu el seu amor maleït per un passat incompreensible.

Com un bon alquimista, Jordi Mata sap combinar sàviament i equilibrada les dosis de realisme

i de fantasia; com a historiadore, sap bastir un canemàs coherent i versemblant per a les recerques dels protagonistes; com a novel·lista, sap donar a la història la solidesa i la fluïdesa necessàries per arrossegat el lector de cap a cap del llibre.

Després de *L'espia infernal*, *Amors maleïts* és la segona novel·la de Mata. Això du a dir que totes les fallades que s'hi puguin trobar han de ser atribuïdes a un estil i una forma de narrar encara no formats del tot. La narració peca a vegades de lenta, i de no dosificar bé la informació, i l'estil està més d'un cop a un pas d'emborratsar-se de paraules, però tot plegat és excusable en una obra que no hauria de mancar a la biblioteca de cap amant de la narrativa fantàstica. ■